

[Larsen-Badse.]

Bemyndigelse, som Handelsministeren gennem Lovforslaget faar, i hvert enkelt Tilfælde hviler paa Overenskomster, der kontraktmæssig er oprettet mellem forskellige Faktorer, dels mellem Ministeriet og De danske Sukkerfabrikker og de øvrige Sukkerfabrikker, dernæst mellem Roedyrkerne og Sukkerfabrikkerne, siger det sig selv, at nogen anden Form for Lovgivning end Bemyndigelser kan man ikke give paa dette Omraade.

Jeg finder da ingen Anledning til at holde nogen længere Tale ved denne Lejlighed. Jeg har fremført forskellige Ting, som jeg venter den højtærede Handelsminister vil svare paa. Jeg kan tilsige mit Partis Medarbejde til at skabe en Sukkerordning paa det foreliggende Grundlag, og i det Udvalg, der vil blive nedsat, vil vi gøre, hvad vi kan, for at fremme Arbejdet mest muligt, da der jo ikke er nogen Tvivl om, at Fordeelen ved en Sukkerordning i Aar ikke mindst vil være den, at den kan blive færdig og klar i Tide, saaledes at man allerede paa et tidligt Tidspunkt i Modsætning til tidligere Aar har Klarhed over, om man skal give sig til at dyrke Sukkerroearaler eller ej.

A. M. Hansen: Det foreliggende Lovforslag er et af de mange Vidnesbyrd, vi har om de overordentlig vanskelige Forhold, vort Erhvervsliv er kommet ind i i disse Tider. Et Land som vort, hvis Erhvervsliv og Økonomi i det store og hele hviler paa vore Eksportmuligheder, rammes jo særlig haardt, naar Landene udenom os praktiserer det Princip at være sig selv nok og lukker den øvrige Verden ude, et Princip, som for øvrigt for hver Uge, der gaar, virker mere og mere lammende paa hele Verdens Erhvervsliv, hvad de forfærdende Arbejdsløshedstal Verden over taler uhyggeligt højt og tydeligt om. Det er indlysende, at de andre Landes Udelukkelse af vore Eksportvarer tvinger os ind i tilsvarende Foranstaltninger og nødvendiggør, at vi i vor Erhvervspolitik og Økonomi maa finde nye Veje.

En saadan Nyordning søges indført gennem dette Lovforslag om en Sukkerordning for det kommende Aar. Det er givet, at særlige Foranstaltninger maa træffes, hvis Sukkerroedyrkingen og Fremstillingen af Sukker her i Landet skal fortsættes; thi med de lave Verdensmarkedspriser for Sukker er Sukkerproduktionen ganske urentabel, og det har den været i de senere Aar. Alligevel er der dog i disse Aar dyrket Sukkerroer, men i mindre Ud-

strækning end tidligere, hvad Tabellen i Bilag 1 til Lovforslaget fortæller os.

Hvis vi ser paa denne Tabel, kan vi se af Tallene for de sidste 5 Aar, at medens Sukkerroearalet i 1926 og 1927 var oppe omkring 40 000 og 41 000 ha, har det i de sidste tre Aar været nede omkring 30 000 og 31 000 ha. Det siger sig selv, at en saa betydelig Formindskelse af Arealet medfører, at Sukkerfabrikkerne ikke kan udnytte deres Kapacitet, hvad der selvsagt gør Rentabilitetsmulighederne endnu ringere. Der er derfor ingen Tvivl om, at vi, som den højtærede Handelsminister sagde i sin Forelæggelse, nu er naaet Bristepunktet, og at Sukkerproduktionen af sig selv vil og maa ophøre, hvis ikke særlige Foranstaltninger træffes.

Ved det foreliggende Lovforslag søges der derfor gennemført en Ordning, der hviler paa en Overenskomst mellem Sukkerroedyrkerens Repræsentanter, De danske Sukkerfabrikker og Ministeren, en Ordning, der sikrer Dyrkerne en Mindstepris af 180 Ø. pr. Dobbeltcentner og sikrer Sukkerfabrikkerne en Forrentning af deres Kapital paa mindst 4 pCt. Dette sker ved at fastlægge en Mindstepris paa Melis af 32 Ø. ab Fabrik i Tiden fra Oktober i Aar til November næste Aar. Betingelsen for Tilvejebringelsen af den foreslaede Ordning er altsaa, at Forbrugerne kommer til at betale Sukkeret efter denne Mindstepris, og det Spørgsmaal, der naturligt rejser sig, er da: Kan det forsvares at paalægge Forbrugerne en saadan Merudgift, som de 32 Ø. betyder i Forhold til Verdensmarkedsprisen i Dag?

Jeg vil mene, at selv om man agitatorisk, saadan som Venstres Ordfører gjorde, kan sige, at Forbrugerne skal betale Gildet, maa man dog ikke se bort fra, at vi i Øjeblikket befinder os i en Nødssituation. Man maa ogsaa indrømme, at den Verdenspris, der i Øjeblikket ligger 3 Ø. under de 32 Ø., ligger overordentlig lavt i Forhold til, hvad Sukkerprisen ellers har været i de tidligere Aar.

Naar det ærede Medlem Hr. Clausager gik saa stærkt imod dette og sagde, at hans Parti vilde ikke være med dertil, og at det var uforsvarligt, vil jeg dog sige, at der er andre indenfor hans Parti, der ser anderledes paa dette Spørgsmaal. I Nakskov Tidende vil han saaledes kunne læse en Artikel af Redaktør Haugner, tænker jeg. Det hedder deri den 12. i denne Maaned:

„Vi ser ganske bort fra den fastsatte Minimalpris paa Sukker; den er lavere, end Sukkerprisen har været i